

Dr. Pócs Tamás Professzor úr köszöntése

Pénzesné Kónya Erika

Szeretettel köszöntjük Pócs Tamást, 80. életéve alkalmából, ezzel a néhány sorral és magával a kötettel is.

A Növénytani és ökológiai Tanszék dolgozói szívből kívánnak neki erőt, egészséget!

Pócs Tamás 1962-ben, 29 évesen került az egri Tanárképző Főiskolára, ahol a Növénytani Tanszéken kezdett el oktatni, először adjunktusi beosztásban, majd docensként és főiskolai tanárként. 1978-ban ment az MTA vácrátóti Botanikai Kutatóintézetébe (1984-től MTA Ökológiai és Botanikai Kutatóintézet), ahol tudományos tanácsadóként dolgozott, később a Botanikai osztály vezetőjévé nevezték ki. 1983-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetem címzetes egyetemi tanárrá avatta. 1991-ben visszatért Egerbe, az addigra már Eszterházy Károly Főiskola név alatt működő főiskolára, ahol a Növénytani Tanszék vezetője és a főiskola főigazgató-helyettese lett. 1996-ban vonult nyugdíjba, majd ugyanebben az évben habilitált. 1997 és 2003 között egyetemi tanári beosztásban oktatott tovább. 1999-ben az MTA és a főiskola közös Bryológiai (mohakutató) Kutatócsoportjának vezetésével bízták meg. 2003-ban professor emeritusi címet kapott. Emellett 1969 és 1973, valamint 1985 és 1989 között a morogorói Tanzániai Agrártudományi Egyetem meghívott előadója és vendégprofesszora volt. 2004-től a Collegium Budapest vezetője és elméleti és űrbotanikai kutatásokat. 2003-ban Szilárd Leó-ösztöndíj támogatással végezte kutatásait.

1967-ben védte meg a biológiai tudományok kandidátusi, 1977-ben akadémiai doktori értekezését. Az MTA Botanikai Bizottságának lett tagja, később az MTA Miskolci Területi Bizottságába is tevékenykedett. 1995-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 2001-ben rendes tagjává választották meg. Emellett 1991-ben a Norvég Tudományos és Irodalmi Akadémia is felvette tagjai sorába. Az Acta Botanica Hungarica szerkesztőbizottságának tagja volt. A Magyar Biológiai Társaság tagja, később elnökségi tagja volt, 1991 és 1995 között állt a tudományos társaság élén.

Dr. Pócs Tamás, az MTA rendes tagja, professor emeritus, több évig az Eszterházy Károly Főiskola tanszékvezetője volt. A trópusi esőerdők és sivatagok ökológiai és növényföldrajzi kutatása, valamint a virágtalan növények rendszertanával kapcsolatos tudományos eredményei elismeréseként 2014-ben, 80 éve-

sen megkapta a Széchenyi-díjat. Az egri Eszterházy Károly Főiskola közép-európai viszonylatban egyedülálló, világviszonylatban igen jelentős mohagyűjteményét alapozta meg. A herbárium ma már 200 ezernél több növényt tartalmaz. Többször visszatért a trópusokra, ahol Tanzánia tájait, Madagaszkárt, Mauritust, Réuniont és a Seychelle-szigeteket, Thaiföldet, Ausztráliát, de közelebbi területeket is, az utóbbi években Albániát, Erdélyt bejárva kutatja a világ különböző flórájú területeit a mai napig.

Az utóbbi tíz évben közel 150 publikációja jelent meg, ami hatalmas szám és óriási szakmai produktivitásáról tesz tanúságot

Az ország egyik legismertebb botanikusát, ökológusát az EKF vezetése, kollégái és barátai 2014 októberében, 80. születésnapja alkalmából köszöntötték a Líceum Dísztermében.

Publikációi összefoglalva megtalálhatók a Polish Botanical Journal 2013-ban, születésnapjára kiadott kötetben.